

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی توتم در شاهنامه و رامايانا

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی شرق شناسی - فردوسی و فرهنگ و ادب پارسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندها:

مهدي رحيمي - استاديار ادبيات تطبیقی ، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران

نرگس عندليب کندري - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، گرایش ادبیات تطبیقی، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران

خلاصه مقاله:

توتمیسم، از جمله باورهای کهن و نخستین است که ریشه در اساطیر یک سرزمین دارد. میتنی بر این اندیشه، اقوام و طوایف اولیه، برای برخی حیوانات یا گیاهان نقشی ماورایی قابلی می شدند، به آن ها تقdis می بخشیدند و در مواجهه با آن چه بعدها توتم نامیده شد، احترامی آیینی به جا می آوردند. تاثیر گذاری توتم و نقش بر جسته آن در زندگی مردم به گونه ای بود که آن را برآورنده محصول، تأمین کننده غذا، حامل روح نیاکان قبیله و محافظ آن قوم بر می شمردند. هم از این رو، بررسی توتم در اساطیر و حمامه های کهن، موضوعی مهم و در خور پژوهش شمرده می شود و پژوهشگران را به دریافتی عمیق تر از نگرش و جهانبینی انسان در روزگار کهن رهمنون می سازد. در این میان دو ملت ایران و هند به واسطه خویشاوندی زبانی و نژادی، همزیستی و گره خوردگی در برهه هایی از تاریخ، موقعیتی ممتاز داشته، واجد اشتراکات بسیارند . این اشتراکات و تاثیرپذیری ها به گونه ای بر جسته در آثار ادبی دو ملت بازتاب یافته است. نگارندگان این جستار برآند تا با روش تطبیقی- تحلیلی به بررسی این موضوع بنیادین: «توتم» در دو شاهکار ادبی حمامی ایران و هند؛ «شاهنامه و رامايانا» پیردازند و از این رهگذر، گونه گونی نگرش این دو قوم در انتخاب توتم و بازتاب آن در حمامه های این دو قوم را نمود بخشنند.

کلمات کلیدی:

توتم، شاهنامه، رامايانا، حمامه، اسطوره

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:<https://civilica.com/doc/1169842>